

РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. София, 06.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ

при участието на секретаря С.О.

като разгледа докладваното от ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ Гражданско дело №
20221110169185 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от ФИРМА, срещу С.С.Б.У., с която са предявени кумулативно обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 79 ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 318 ТЗ, вр. чл. 100 ЗЕ за осъждане на ответника С.Б.У.С. да заплати на ищеца ФИРМА сумата 1345,04 лева - главница, представляваща стойност на доставка на електрическа енергия за обект в гр. Враца, ..., за периода от 29.02.2020 г. до 13.11.2020 г., ведно със законна лихва от 20.12.2022 г. до изплащане на вземането, иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 322,17 лева - мораторна лихва за периода от 11.03.2020 г. до 09.12.2022 г.

Твърди се, че паричното вземане за главница представлява незаплатена стойност на електрическа енергия и мрежови услуги, доставени за процесния период и обект, съобразно договор за продажба на електрическа енергия за стопанска дейност при ОУ, сключен между страните, и фактури, посочени в искова молба. Поради неплащане в срок се претендира лихва за забава.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника С.С.Б.У. за отговор, като в срока по чл. 131 ГПК ответникът признава изцяло изложените в исковата молба твърдения и обстоятелства. Представя доказателства за плащане на задълженията. Моли в полза на ищеца да не бъдат присъждани разноски поради установената в хода на процеса злоупотреба с процесуални права

Ищецът признава, че е направено пълно плащане на задълженията.

Съдът, след като прецени по вътрешно убеждение събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Страните не спорят по фактите по делото.

Ответникът е признал изложената в исковата молба фактическа обстановка, като на 24.02.2023 г. (в хода на исковото производство) по банков път е заплатил изцяло претендираните суми за главница и мораторна лихва.

В молба от 10.08.2023 г. ищецът е признал, че с извършеното плащане били погасени в пълен размер вземанията, предмет на настоящото производство.

Направените от страните признания на фактите по делото съдът намира на основание чл. 175 ГПК за установени по безспорен начин от събрания доказателствен материал. Съществуването на претендираните вземания се установява към момента на приключване на съдебното дирене в исковия процес, поради което на основание чл. 235, ал. 3 ГПК съдът следва да вземе предвид и фактите, настъпили след подаване на исковата молба в съда, включително извършеното в хода на процеса доброволно плащане от страна на длъжника.

С оглед изложеното предявените искове с правно основание чл. 79 ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 318 ТЗ, вр. чл. 100 ЗЕ и с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъдат отхвърлени изцяло поради извършено в хода на процеса плащане.

По отношение на разноските:

В исковата молба е направено искане за присъждане на сторените по делото разноски, но не е представен списък по чл. 80 ГПК.

Съдът намира, че ответното дружество е дало повод за завеждане на настоящото дело, като не е налице твърдяната злоупотреба с процесуални права от страна на ищеца. Действително в един и същи ден са депозираните две искиви молби срещу ответното дружество. Същите касаят вземания на ищеца за стойността на потребена от ответника ел. енергия и мрежови услуги в един и същи обект, находящ се на адрес гр. Враца,

Претенциите обаче са за различни периоди и се основават на различни правопораждащи юридически факти.

В настоящото производство източник на облигационните отношения между страните са посочените общите условия на ищцовото дружество, докато в другото в другото производство задълженията на ответника произтичат от сключен между страните договор за покупкопродажба на електрическа енергия № 10970741-0003 от 31.08.2020 г.

При тези данни образуването на две отделни искиви производства не може да бъде счетено като злоупотреба с право.

Във всяка от издадените за процесния период фактури ясно е посочен срокът за плащане. Претендираните суми не били заплатени от ответника въпреки настъпването на падежа. Плащането е извършено след подаване на исковата молба в съда, в срока за отговор по чл. 131 ГПК.

Ето защо съдът намира, че ищецът има право на присъждане на направените разноски и не може да бъде приложена хипотезата на чл. 78, ал. 2 ГПК.

Съгласно трайно установената съдебна практика в духа на закона е да се присъждат разноски в полза на ищеца и в случаите, когато искът е отхвърлен, защото след предявяването му ответникът доброволно е възстановил правото на ищеца (вж. т. 1 от Тълкувателно решение № 119 от 01.12.1956 г. по гр. д. № 112/1956 г., ОСГК, ВС).

В настоящото производство ищецът е извършил следните разноси: 103,80 лева за внесена държавна такса и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, изчислено съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 24.01.2017 г.), вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед изложеното и предвид изхода на настоящия спор ответникът С.С.Б.У. следва да бъде осъден да заплати на ищеца „Електрохолд Продажби” ЕАД сумата в общ размер на 203,80 лева, представляваща направените по делото разноси за внесена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ФИРМА, ЕИК ФИРМА, представлявано от членовете на управителния съвет ..., със седалище и адрес на управление ..., срещу С.С.Б.У., Булстат ..., представлявано от председателя Я.Т., със седалище и адрес на управление ..., кумулативно обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 79 ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 318 ТЗ, вр. чл. 100 ЗЕ за осъждане на ответника С.Б.У.С. да заплати на ищеца ФИРМА сумата 1345,04 лева - главница, представляваща стойност на доставка на електрическа енергия за обект в гр. Враца, ..., за периода от 29.02.2020 г. до 13.11.2020 г., начислени по клиентски №210023764254, ведно със законна лихва от 20.12.2022 г. до изплащане на вземането; иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 322,17 лева - мораторна лихва за периода от 11.03.2020 г. до 09.12.2022 г., поради извършено в хода на процеса плащане.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, С.С.Б.У., Булстат ..., представлявано от председателя Янка КрумоваТакева, със седалище и адрес на управление ..., да заплати на ФИРМА, ЕИК ФИРМА, представлявано от членовете на управителния съвет ..., със седалище и адрес на управление ..., сумата 203,80 (двеста и три лева и 80 ст.) лева, представляваща направените по делото разноси за внесена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____